TEACHING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE AND TRANSLANGUAGING

Dr. Ozlem Kurt
Researcher
ORCID ID: 0000-0002-6917-4776
ozlemkurt90@hotmail.com
North Macedonia

ABSTRACT

With globalization, the view that the target language should be dominant in foreign language teaching classes and that students's mother tongue is not included as much as possible has also become questionable. Today the understanding that the mother tongue and culture of the students in foreign language classes cannot be ignored and that the language experiences of the students can be used as an auxiliary element in the language teaching process, not as an obstacle is discussed. At this point, translanguaging came to the fore and the opinion that students can use all the languages in their repertoire according to their needs has emerged. According to translanguaging, if multilingual applications are made prevalent in language learning classes, the rhetorical effects of the texts produced by the students will enrich the education process. It is possible to enrich the education process with including translingual writing in teaching Turkish as a foreign language classes.

Key words: *Teaching Turkish as a foreign language, Translanguaging, Translingualism*

YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇENİN ÖĞRETİMİ VE DİLLER ARASI GEÇİŞLİLİK (TRANSLANGUAGING)

Dr. Özlem Kurt
Araştırmacı
ozlemkurt90@hotmail.com
Kuzey Makedonya

ÖZET

Küreselleşme ile birlikte yabancı dil öğretim sınıflarında hâkim olan hedef dilin baskın olması ve öğrencilerin ana dillerine olabildiğince yer verilmemesi görüşü de sorgulanır hâle gelmiştir. Günümüzde bu görüşe karşın yabancı dil sınıflarındaki öğrencilerin ana dilini ve külütürünün göz ardı edilemeyeceği, öğrencilerin sahip oldukları dil deneyimlerinin dil öğretim sürecinde bir engel olmadığı ve hatta yardımcı bir unsur olarak da kullanılabileceği anlayışı tartışılmaktadır. Tam bu noktada diller arası geçişlilik kavramı ile birlikte öğrencilerin repertuarlarındaki dilleri ihtiyaçlarına göre gerektiğinde kullanabileceği görüşü de ortaya çıkmıştır. Diller arası geçişlilik pedagojisine göre çok dilli uygulamaların dil öğrenme sınıflarında olağan hâle getirildiği takdirde öğrencilerin ürettikleri metinlerin retorik etkileri de daha yüksek düzeyde olacak ve eğitim sürecini çeşitlendirecektir. Çok dilli öğrenci profiline sahip olan yabancı dil olarak Türkçe öğretimi yazma derslerinde diller arası geçişililiğe yansıtıcı ve yaratıcı yazma etkinliklerinde yer vererek eğitim sürecini zenginleştirmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: *Yabancı Dil Olarak Türkçenin Öğretimi, Translanguaging, Diller Arası Geçişlilik*

GİRİŞ

Dünyanın en eski ve zengin dillerinden biri olan Türkçenin ana dili olarak öğretimi Türklük tarihinin gelişimiyle birlikte doğru orantılı olduğunu söylemek mümkündür. Yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi tarihi de Hun İmparatorluğu dönemine kadar götürmüş olmasına karşın, doğrudan öğretim sürecinin gerçekleştirildiğine dair kesin bilgilere ulaşılamamaktadır. Bu yüzden yabancı dil olarak Türkçenin öğretim tarihi XI. yüzyılda Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılan *Dîvan-î Lugâti't Türk* adlı eserle başlatılmaktadır. Günümüzde dinamiğini sürdüren ve sürekli olarak gelişen bir alan olan yabancı dil olarak Türkçenin öğretimine yönelik yapılan ilk çalışmaların genellikle yabancılar tarafından yürütüldüğü ve yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin gerçekleştirildiği ilk kurumların Batılıların öncülüğünde kurulan Dil Oğlanları Okulları olduğu bilinmektedir (Kurt, 2023).

Günümüze doğru gelindiğinde ise küresellşemenin hızlı inkişafı uluslararası insan ve kurum hareketliliğinin gelişimini de etkilemesiyle birlikte, yabancı dil olarak Türkçenin öğrenilmesine yönelik ilginin artmasının yanı sıra yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanının hızlı bir gelişim süreci yaşamasına sebep olmuştur. Özellikle 1980'li yıllardan itibaren Türkiye Cumhuriyet'inde uluslararası öğrenci hareketliliğinin hız kazanmaya başlaması ve üniversitelerin bünyesinde açılan TÖMER'lerin (Türkçe Öğretim Merkezleri) yaygınlaşmasıyla birlikte yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi ve bu alana yönelik yapılan çalışmalar da hız kazanmıştır.

Uluslararası öğrencilerin sayısındaki artış, bu öğrencilerin Türkçe öğrenme süreçlerinde yaşadıkları zorlukların yanı sıra akademik hayatlarında karşılaştıkları sorunları da gün yüzüne çıkartmıştır. Bununla birlikte akademik amaç doğrultusunda Türkçe öğrenen öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarını ve öğrenme süreçlerine bağlı olarak gelişen sorunların belirlenmesine yönelik araştırmalar da yapılmaya başlanılmıştır. Yapılan bu araştırmalarda Türkiye'de öğrenim gören uluslararası öğrencilerin en çok zorlandıkları becerilerin başında yazma becerisi olduğu görülmektedir (Tok, 2012; Ekmekçi, 2017; Seyedi, 2019; Demiriz ve Okur, 2019, Güngör, 2020).

Sadece yabancı dil öğretim sürecinde değil, ana dili öğretiminde de en zor gelişen beceri olarak kabul gören yazma becerisi hem fiziksel hem de zihinsel bir eylem olarak karşımıza çıkmaktadır. Yazma becerisinin öğretilmesindeki zorluk becerinin farklı değişkenlerden etkilenen sentez bir beceri olmasından kaynaklanmaktadır. Yazma becerisi kişinin biyolojik ve bilişsel becerilerinin yanı sıra iletişim, eleştirel ve yaratıcı düşünme, problem çözme becerisi ve teknoloji kullanımı becerisi gibi üst düzey becerileri ve dilin güzel kullanımına hâkim olma yeterliliklerini de kapsamaktadır (Genç, 2017).

Yabancı dil öğretim sınıflarının tek tip ve aynı gelişim sürecine sahip olan bir öğrenci profili yoktur. Bu sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin tamamı farklı dil geçmişine, geçmiş yazma deneyimlerine, farklı kültürlere ve farklı yazma yeteneklerine sahiptirler. Öğrencilerin kendi ana dillerinde (veya D1) güçlü yazma becersine sahip olduklarını ancak bunu D2'ye yansıtamadıkları durumuyla da karşılaşmak mümkündür. Tekonolji, küreselleşme, göç ve siyasî olaylar gibi faktörlerin bir neticesi olarak zaten farklı kültürlere sahip olan bireylerin bir arada yaşamaya ve yaşadıkları bu toplumlarda iki dilli bir kimlik oluşturmaya zorlandığını göz önünde bulundurduğumuzda, yabancı dil sınıflarında yer alan öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun iki dilli olduğunu veya zaten hedef dil haricinde en az bir dile (kendi ana dillerine) hâkim oldukları; bu yüzden öğrenmekte oldukları dili öğrenme geçmişlerindeki kodlar üzerine inşa ettikleri bilinmektedir.

Buradan hareketle iki dilli veya çok dilli bir öğrenci profiline sahip olan yabancı dil olarak Türkçe öğretimi sınıflarında Türkçenin öğretilmesi konusunda uygun pedagojiler geliştirilmesi açısından zorluklar ortaya çıkmaktadır. Yazma derslerinde uygulanan ürün ve süreç odaklı yazma, içerik odaklı ve tür analizi yaklaşımlarında hedef dilde, yani Türkçe yazılmış bir metin öğrencilerin çıkış noktasını oluşturmaktadır. Ancak bu yaklaşımların uygulanmasında öğrencilerin geçmiş yazma deneyimlerini göz önünde bulundurulmamaktadır.

Literatüre bakıldığında yabancı dil olarak İngilizcenin öğretiminde son dönemlerde translanguaging yaklaşımının oldukça popüler bir yaklaşım olarak, özellikle yazma derslerinde kullanılmasına yönelik çalışmaların bir hâyli yüksek olduğu görülmektedir (Lee, 2016; Horner, B. & Tetreault, L. 2017; Gevers, J., 2018). Fakat yeni bir dilbilimsel olgu olarak karşımıza çıkan diller arası geçişlilik yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi ve Türkiye bağlamında pek fazla çalışılmamıştır. Bu düsturda çalışmada diller arası geçişlilik yaklaşımı ile ilgili kavramsal çalışmalar taranarak, yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde uygulanabilir bir eğitim yaklaşımı geliştirilmesine yardımcı olacağı düşünülen nitel bir bakış açısı sunmayı amaçlamaktadır.

2. ÇALIŞMANIN YÖNTEMİ

Bu çalışma yabancı dil öğretimi sınıflarında diller arası geçişlilik yaklaşımını ve bu yaklaşım üzerine ortaya konulmuş olan verilerle görüşleri alınyazın taramasıyla belirleyerek ele alan nitel bir çalışmadır. Bu çalışmada betimsel araştırma yöntem kullanılmıştır. Betimsel araştırma yöntemi herhangi bir durum, olay ve problemi etraflıca tanımlamak, yorumlamak ve irdelemek için kullanılır (Aydoğdu, Karamustafaoğlu ve Bülbül, 2017:558).

3. BULGULAR

Küreselleşme, dijital teknolojilerin gelişimi ve göç gibi faktörler ulus ötesi ilişkilerin iletişim kurma şekillerini etklemesiyle birlikte toplumlar arasında çok dillilik ve çok kültürlülük gibi olgular da öne çıkmaya başlamıştır. İki dillilik ve çok dillilik olgularının yaygınlaşmasıyla birlikte yabancı dil öğretimi sınıflarında öğrenim gören öğrencilerin çok farklı dil geçmişlerine ve edebî becerilere sahip olan öğrencilerden olduğu düşüncesi de kabul görmeye başlamaktadır.

İki dllilik ve çok dilliliğin yaygınlaşması uygulamalı dilbilim çalışmalarını da etkilemiş ve toplumlar arasında yaşanan dilbilimsel değişiklikleri anlamlandırmak için translingualisim, translanguaging, metrolingualisim, plurilingualisim gibi kavramlar kullanılmaya başlanmıştır. Diller arası geçişlilik (translanguaging) yaklaşımı sürekli olarak değişmekte olan pedagojik ihtiyaçları karşılamak ve dört temel dil becerisini edinirken bir anlam yaratma kaynağı olarak literatürde yerini almıştır. Diller arası geçişlilik (translanguaging) bir yazarın çoklu kimliğini yansıtan dilsel çeşitliliğe saygı duyan metinler üretimine ilişkin teorik bir bakış açısı sunmaktadır.

Diller arası geçişlilik (translanguaging) yaklaşımının asıl amacı, öğrenci ve öğretmenlerin baskın bağlam sistemlerine karşı alternatif bir okuma ve yazma yöntemi arayarak kimliklerini inşa edebilecek söz söyleyebilmesidir (Pandey, 2013). Lehçeler ve miras dillerin daha çok resmiyet kazanmasına yol açan ve çok dilliliğin yabancı dil öğretimi üstündeki olumlu etkilerinin de fark edilmesiyle ortaya çıkan diller arası geçişlilik (translanguaging) yaklaşımı ilk önce Colin Williams tarafından 1996 yılında öne sürülmüş ve daha sonra Garcia (2009), Blackledge&Creese (2010) ve Canagarajah (2011) tarafından geliştirilerek günümüzde öne çıkan bir yaklaşım olarak yabancı dil öğretimi araştırmalarında da yerini almıştır (Altun, 2021;66).

Bu yaklaşımın ilk önce Kachru'nun ortaya attığı ve farklı ülkelerde farklı kullanım alanları oluşturmuş olan İngilizce çeşitlerini ifade eden World Englishes kavramından doğmuştur ve bu yaklaşım dildeki farklılıkların her zaman bir engel teşkil etmediğine, aksine anlam üreten yeni bir kaynak olarak da görülebileceği tezini savunmaktadır (Horner, Lu, Royster ve Trimbur, 2011:304).

Küreselleşme ile birlikte dillerin sürekli bir temas hâlinde olduğu bu dönemde önemli olan bir dilin ana dili konuşuru olmak değil, dili doğru kullanabilmek ve anlaşılabilmektir. Diller arası geçişlilik (translanguaging) yaklaşımı dilsel özelliklerin birden fazla dil arasındaki geçişliliğine odaklanır ve dil kullanımına farklı ifade biçimleri arasında yapılan geçişlere odaklanır. Çok dilli konuşurlar anlam oluşturmak ve mesajları yorumlamak için duyusal, kişisel, bilişsel ve semiyotik kaynakları içgüdüsel olarak kullanabilmektedirler (Li, 2018:19). Anlam niyetlerini yorumlamak ve eylemleri buna göre tasarlamak için çok dilli konuşurların çeşitli bilişsel ve semiyotik kaynaklardan yararlanmaya yönellik diller arası bir içgüdüleri vardır.

Sosyal toplulukların etkileşimi gibi de açıklanılmaya çalışılan diller arası geçişlilik (translanguaging) terimi diller arası bir işlemdir. Translanguaging veya diller arası geçişlilik kavramı en basit anlamıyla iki dilli veya çok dilli konuşurların repertuvarlarını oluşturan farklı dilleri bütünleşik bir sistem olarak ele alınması ve diller arasında geçiş yapma yeteneği olarak tanımlanması mümkündür (Canagarajah, 2011;401). Diller arası geçişlilik kişinin dilsel bir ürün ortaya koyarken sahip olduğu bütün dilbilimsel kaynaklarının entegrasyonudur.

3.1. Yabancı Dil Olarak Türkçenin Öğretimi Açısından Diller Arası Geçişliliğin İncelenmesi ve Yazma Eğitimi Derslerinde Uygulanabilirliği

Dünyanın küresel bir köy hâline dönüşmesi, göç, teknolojik ve siyasî gelişmelerle birlikte yabancı dil olarak Türkçenin öğrenilmesine yönelik ilgi de artırmıştır. Çok dilliliğin yaygınlık kazanmasıyla birlikte tarihî süreç içerisinde Türkçenin varlığını sürdürdüğü kullanım alanlarının dışına çıkarak yeni ve farklı kullanım alanları da oluşturmaya başlamıştır. Bugün dünya Türkçeleri diye bir kavramın literatürde yerini almamış olmamasına

karşın, Kurt (2023) dünyada Türkiye Türkçesinin öğretim çeşitliliğinin gösterildiği ve anlaşılırlık çizgisini belirlenmesi amacıyla kendi içlerinde sınıflandırılmış olan üç çemberden oluşan Yabancı Dil Olarak Türkiye Türkçesinin Öğretimi Modeli'ni ortaya koymuştur (s.71-75). Burada Türkçenin kullanım alanları dışında çeşitliliğin mevcudiyeti de söz konusudur. Özellikle Norm Geliştiren ülkelerdeki Türkçenin varlığı ve çok dilli ortamlardaki konumu göz önünde bulundurulduğunda dünyadaki Türkçe çeşitliliğinden bahsetmenin mümkün olabileceği olgusu da ortaya çıkmaktadır. Ayrıca bu grupta yer alan öğrencilerin çok sayıda dil geçmişilerinin olduğu varsayıldığında, Türkçe öğretim sürecinde diller arası geçişlilik yaklaşımının ortaya koymak gerekebileceği düşüncesi dikkate anlınmalıdır. Dinamik bir gelişim ve genişleme sürecine sahip olan Türkçenin öğretimi ve özellikle çok dilli ortamlarda kullanımı açısıncan öğrencilerde oluşabilme ihtimali yüksek olan diller arası geçişlilik gibi pedagojik yaklaşımların uygulanabilirliği göz önünde bulundurulmalıdır.

Diğer yandan yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi sınıflarında hedef dil, araç dil ve ana dilinin yeri ve kullanımı bağlamında çeşitli araştırmalar yapılmış ve hâlâ problematik konular arasında yerini aldığı için yapılmaya devam ettiği bilinmektedir. Yapılan bu araştırmalarda genellikle iki farklı görüşün hâkimi olduğu görülmektedir. İlki, özellikle İletişimsel Dil Öğretimi kuramcılarının savundukları, ana dilinin üreticiliğe aykırı olduğu fikrinden hareketle ana dili kullanımının baskılanması ve ikinci olarak da yabancı/ikinci dil öğretim sınıflarında ana dilinin kaçınılacak bir şey olarak görülmemesi gerektiği ve bunun yerine özgün yabancı dil kullanıcıları yaratmada yararlı bir unsur olarak da değerlendirilebileceği görüşüdür (Durmuş, 2019). Genel anlamda yabancı dil öğreticiler tarafında yaygın olarak sınıfta öğrencilerin hedef dilde bir şeyler üretebilmeleri için ana dili kullanmamaları gerektiği görüşü uzun yıllar boyunca hâkimiyetini korumuştur. Burada gözden kaçan nokta ise öğrencilerin ana dillerini kullanımı açısından konuya nasıl yaklaşılması gerektiğidir.

Öğrencilerin uzun bir süre sadece hedef dilde bir şeyler üretmelerini beklemek yeni fikirler üretme konusunda ilgilerini kaybetmeye veya sadece aşina oldukları dil bilgisi yapıları ve kelime dağarcığını kullanmaya başlamalarına sebebiyet verebilir. Bu ve benzeri durumlarda öğrencilerin dilsel bir metin üretme aşamasında tıkanma yaşayabilme ihtimleri de yüksektir.

Öğrencilerin içerikle ilgili bilgi ve birikime sahip olmalarına rağmen yeterince üretken olamama durumlarıyla karşılaşılması muhtemeldir. Söz konusu öğrenilmekte olan bir dilde üreticiliği artırmaksa bunun en net gelişimi üretici dil becerileriyle birlikte görülmektedir. Canagarajah'ın belirttiği üzere, yeni bir kuram geliştirildiğinde bu kuramı en güzel örnekleri yazma becerisiyle ortaya koyulmaktadır (Canagarajah, 2011). Dil konusunda yetkinlik ve yeterlilik kazanabilmek için temel şartların başında pratik uygulamalar yapmak gelmektedir. Yetkinlik ve yeterlilikten söz edebilmek için ise cümle öğretiminin ötesine geçilmeli ve söylem konusu da dikkate alınmalıdır. Tıpkı retoriği dikkate almak için iletişime odaklanmanın ötesine geçilmesi gerektiği gibi. Dil bilgisi ile söylemin ve anlam ile retoriğin birbirinden ayrılmaz birer bütün olarak kabul edilmeleriyle birlikte yabancı dil öğretim sınıflarına yönelik yapılan çalışmalar genellikle cümle düzeyine odaklanılmakta ve söylem ile retorik sorunlarını dikkate alınmamaktadır. Diller arası geçişlilik pedagojisinin uygunluğunu ve öğretim sürecine eleştirel bir yöntem getirmek için söylem ve retorik stratejileri de dikkate alınmalıdır. Yazılı bir metinin odağını da doğrudan söylem ve retorik konuları oluşturmaktadır.

Etkili bir yazılı metin sadece cümleleri biçimsel olarak doğru dizme meselesi değildir. Öğrenciler bunu retorik etkileriyle birlikte yapabilmelidir. Ayrıca yazma etkinliği öğrencilerin doğru stratejiyi seçimlerini de içermektedir. Bu yüzden öğrencilerin retorik olarak daha etkili bir seçim yapabilmeleri için eleştirel farkındalık ve öz yeterlilik geliştirmelidirler. Yazma eğitimi derslerinde öğrencilerin ana dili geçmişlerinin ve edebî yeterliliklerinin de ön plâna çıkacak olması diller arası geçişliliğin yabancı dil olarak Türkçe öğretimi yazma derslerinde uygulanabilir olabileceği durumunu gündeme getirmektedir.

Yazma becerisi sadece mekanik beceri değildir ve düşünme eylemiyle birlikte gelişen bir süreçtir. Öğrenci yazma becerisiyle deneyimleri üzerine tekrar düşünme fırsatı da yakalamaktadır. Yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde diller arası geçilşilik yaklaşımına yer verilmesi mümkün olan bir yazma türü yansıtıcı düşünme etkinlikleridir. Yansıtıcı düşünme kişinin geçmiş deneyimlerinden hareketle bilinçli ve dikkatli bir şekilde düşünme, sorgulama ve değerlendirme yaparak problem çözme becerisini geliştirmek ve düzeltilmesi gereken yönleri farketmektir. Yansıtıcı düşünme etkinlikleri genellikle yazma becerisiyle bütünleşen etkinliklerdir. Yansıtıcı yazma etkinlikleriyle birlikte öğrenci kendisiyle ilgili farkındalığını artırmakta ve kendi sürecini takip ederek öz değerlendirmeler de yapabilmektedir.

Diller arası geçişliliğin daha kolay bir şekilde uygulanabilirliğine olanak sağlayan diğer bir yazma türü de yaratıcı yazmadır. Yaratıcı yazma öğrencinin yaratıcılık yeteneği ile de ilintilidir. Dolayısıyla önceki dil deneyimlerinin en rahat bir şekilde uygulanabilirliğine ve retorik etkileriyle birlikte bir yazılı metnin üretilmesine imkân sağlamaktadır.

Yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi yazma eğitimi derslerinde uygulanabilecek olan ve öğrencilere diller arası geçişlilik yapmalarına da ikân sağlayacak olan yansıtıcı ve yaratıcı yazma etkinlikleri için üç aşamadan oluşan bir yazma eğitimi süreci uygulamak mümkündür. İlk aşamayı öğrencilerin ilgisini harekete geçirmek için belirli bir konu üzerine araştırma yapmaları ve araştırmayla bilrikte edindikleri bilgileri not almaları oluşturmaktadır. Bu aşamada öğrenci serbest bırakılmalıdır. Öğrencinin not alma aşamasında kullanacağı diller, görseller, tablolar vb., öğrencinin kendi bireysel seçimine kalmıştır. İkinci aşamada ise metinleştirmedir. Bu aşamada öğrencinin ilk aşamada edindi bilgi ve almış olduğu notlardan hareketle etkili bir yazılı metin oluşturmasıdır. Üçüncü aşama yazılan metinin okunması, üzerine konuşulup tartışılması ve öğrencinin daha geniş bir repertuar kullanarak metni yeniden düzenlemesidir.

Yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi yazma derslerinde öğrencilerin geçmiş dil deneyimlerinin göz ardı edilmeyeceği, tam aksine bu deneyimleri Türkçe öğrenme süreçlerinde daha kolay başarıya ulaşmada yardımcı bir unsur olarak gören yaklaşımlara yer vermek öğrenme sürecini olumlu yönden hızlandıracağı gibi öğrencilerin yazma derslerine ilişkin öz yeterlilik tutumlarının olumlu olarak etkilemesi mümkündür.

SONUÇ

Çok dilli konuşurlar anlam oluşturmak ve mesajları yorumlamak için sahip olduklar duyusal, kişisel, bilişsel ve semiyotik kaynakları içgüdüsel olarak kullanabilmektedirler. Diller arası geçişlilik kişilerin içinde bulundukları çok dilli ve çok kültürlü ortamlardaki dinamik iletişim süreçlerin analmlandırma çalışmalarıyla ortaya çıkmış ve günümüzde yabancı dil öğretim sürecinde uygulanbilrliği konusunda sıkça tartışılan bir yaklaşımdır. İki dilli veya çok dilli konuşurların repertuvarlarını oluşturan farklı dilleri bütünleşik bir sistem olarak ele alınması ve diller arasında geçiş yapma yeteneği olarak tanımlanan diller arası geçişlilik kişinin repertuvarında bulunan tüm dillerin aynı değere sahip olduğunu ve bunların etkileşiminin birbirini tamamlayan bir anlam bütünü yaratma sürecini oluşturduğunu belirtmektedir. Diller arası geçişlilik yaklaşımıyla birlikte yabancı dil öğretim sınıflarında baskın olan öğrencileri sadece hedef dile maruz bırakma düşüncesinin çağın şartlarına uygunluğunu da sorgulatır duruma getirmiştir. Çok dilli öğrencinin zaten istemsizce veya bilinçsizce kod bağlama ile gerçekleştirdiği diller arası geçişlilik yaklaşımına yabancı dil olarak Türkçenin öğretimi sınıflarında da yer verilmesi mümkündür. Özellikle yazma eğitiminde öğrencilerin cümle boyutunu aşarak retorik etkilerinin de yüksek olduğu metinler geliştirebilmeri sürecinde yansıtıcı ve yaratıcı yazma etkinlikler aracılığıyla uygulanabilirliği söz konusudur. Öğrencilerin sahip oldukları dil deneyimlerini birer kaynak olarak yazma derslerinde kullanmalarına olanak sağlamak dil yetkinliklerinin gelişmesini olumlu yönden etkileyebilmektedir.

KAYNAKÇA

Altun, H. (2021). Diller Arasi Geçişlilik (Translanguaging): Çıkarımlar Ve Türkiye Bağlamında Artan İhtiyaç. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, *9*(29), 61-83.

Aydoğdu, Ü. R., Karamustafaoğlu, O., ve Bülbül M. Ş. (2017). Akademik Araştırmalarda Araştırma Yöntemleri ile Örneklem İlişkisi: Doğrulayıcı Döküman Analizi Örneği. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (30), 556-565.

Blackledge, A., ve Creese, A. (2010). *Multilingualism*. London, England: Continuum.

Canagarajah, S. (2011). Codemeshing in academic writing: Identifying teachable strategies of translanguaging. *The Modern Language Journal*, *95*(3), 401-417.

Durmuş, M. (2019). Yabancı dil öğretimi sınıflarında ana dilinin yeri. *Sakarya University Journal of Education*, *9*(3), 567-577.

Ekmekçi, V. (2017). *Yabancılara Türkçe öğretiminde akademik okuryazarlık öğretimine yönelik bir eylem araştırması*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Erciyes Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.

García, O. (2009). *Bilingual education in the 21st century: A global perspective*. Malden, MA and Oxford, England: Blackwell/Wiley.

Genç, H.N. (2017). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Yazma Bağlamında Yazım ve Noktalama, *Dil Dergisi*, 168(2), 31-42.

Gevers, J. (2018). Translingualism revisited: Language difference and hybridity in L2 writing. *Journal of Second Language Writing*, 40, 73-83. doi:10.1016/j.jslw.2018.04.003

Güngör, H. (2020). Akademik Türkçe Öğretiminde Yazma Eğitimi, *Akademik Amaçlar İçin Türkçe Öğretimi Kuram ve Uygulama* (Ed.Burak Tüfekçioğlu), içinde (ss.165-190). Ankara: Pegem.

Horner, B., Lu, M.-Z., Royster, J. J., ve Trimbur, J. (2011). Language Difference in Writing: Toward a Translingual Approach. *College English*, 73(3), 303-321.

Horner, B., ve Tetreault, L. (2017). *Crossing Divides: Exploring Translingual Writing Pedagogies and Programs*. Logan: Utah State University Press.

Kurt, O. (2023). *Avrupa'da Türkçe Öğretimine Yönelik Hazırlanmış Kitapların İncelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Lee, J. W. 2016. Beyond translingual writing. *College English*, 79(2), 174-195.

Li, W. (2018). Translinguaging as a practical theory of language. *Applied linguistics*, 39(1), 9-30. https://doi.org/10.1093/applin/amx039

Seyedi, G. (2019). *Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde akademik yazma öğretimi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Ankara.

Tok, M. (2012). *Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde akademik yazma becerilerinin geliştirilmesine yönelik uygulamalı bir çalışma.* Yayımlanmamış Doktora Tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.

Pandey, A. (2013). When "Second" Comes First—[illegible] to the Eye? Sociolinguistic Hybridity in Professional Writing. *In Literacy as Translingual Practice* (pp. 215-227). Routledge.